

NULÄGESANALYS I UTVÄRDERINGEN AV
SAMVERKANSTRUKTURER FINANSIERADE AV
SAMORDNINGSFÖRBUNDET I JÄMTLANDS LÄN

Nulägesanalys i utvärderingen av samverkanstrukturer finansierade av Samordningsförbundet i Jämtlands län

KUND

Samordningsförbundet i Jämtlands län

KONSULT

WSP Advisory

121 88 Stockholm-Globen
Besök: Arenavägen 7
Tel: +46 10-722 50 00
WSP Sverige AB
Org nr: 556057-4880
wsp.com

KONTAKTPERSONER

WSP

Thomas Lidén, thomas.liden@wsp.com

Samordningsförbundet Jämtlands län

Mattias Holmetun, mattias.holmetun@samjamt.se

INNEHÅLL

1	INLEDNING	4
1.1	VÅRT UPPDRAG	4
1.2	OM RAPPORTEN	4
1.3	DISPOSITION	5
2	MATERIALINSAMLING	5
3	RESULTAT, ANALYS & SLUTSATSER	6
3.1	VAD VILL PARTERNA UPPNÅ MED SATSNINGEN? FINNS SAMSYN?	6
3.2	VILKA SAMVERKANSTRUKTURER HAR BYGGTS UPP SÅ HÄR LÅNGT? HUR UPPLIVER PARTERNA ATT DET FUNGERAR?	8
3.3	HUR SER RELATIONEN UT MELLAN DET SOM SKA UPPNÅS OCH DET SOM HITTILLS BYGGTS UPP? ÄR ARBETET ÄNDAMÅLSENLIGT?	12
4	REKOMMENDATIONER	13
5	DEN FORTSATTA UTVÄRDERINGEN	14

1 INLEDNING

Samordningsförbundet som organisation bygger på lagen om finansiell samordning av rehabiliteringsinsatser (ofta benämnd Finsam) som trädde i kraft 1 januari 2004. Lagen gör det möjligt för kommuner, regioner, Arbetsförmedling och Försäkringskassa att samverka i arbetet med individer som av olika anledningar står långt ifrån arbetsmarknaden och är i behov av stöd från minst två av parterna.¹

Samordningsförbundet i Jämtlands län bildades 2011 och består av länets åtta kommuner (Berg, Bräcke, Härjedalen, Krokom, Ragunda, Strömsund, Åre, Östersund), Region Jämtland Härjedalen samt Arbetsförmedlingen och Försäkringskassan.

Sedan 2018 finansierar Samordningsförbundet myndighetsgemensamma samordnare och coacher i respektive kommun för att utveckla arbetet med målgruppen och samverkan mellan parterna. Satsningarna är upplagda på ett sådant sätt att det ska kunna drivas på längre sikt, bland annat genom att främst bygga på redan befintliga resurser och insatser. Det finns även en styrgrupp för varje kommun, vars uppdrag är att följa upp och styra satsningarna från ett strategiskt perspektiv.

1.1 VÅRT UPPDRAG

WSP har upphandlats av Samordningsförbundet för att löpande följa, stötta och utvärdera dessa insatser. Uppdraget pågår mellan november 2020 till november 2022 med möjlighet till förlängning ett år i taget i tre år (maximalt fem år).

Genom en så kallad lärande utvärdering ska WSP bidra till att utvecklingsprocesserna styr mot bättre samverkan och samplanering till nytta för individer i behov av samordnad rehabilitering. Utvärderingens fokus ligger på utvecklingsprocessernas effekter på individ- och organisationsnivå. Utvärderingen ska även ha ett särskilt fokus på hur samverkansarbetet bidrar till att uppnå de jämställdhetspolitiska målen.

1.2 OM RAPPORTEN

Följande nulägesanalys är WSPs första rapport i uppdraget och har som syfte att fungera som en utgångspunkt för den fortsatta utvärderingen. Vi fokuserar i rapporten på organisationsnivån och besvarar följande frågor:

- Vad vill parterna uppnå med satsningen? Finns samsyn?
- Vilka samverkanstrukturer har byggts upp så här långt? Hur upplever parterna att det fungerar?
- Hur ser relationen ut mellan det som ska uppnås och det som hittills byggts upp? Är arbetet ändamålsenligt?

¹ <https://www.finsam.se/om-finsam/informationsmaterial>

1.3 DISPOSITION

I det andra kapitlet som kommer härnäst beskriver vi kortfattat vår materialinsamling, i det tredje presenterar vi vår analys och våra slutsatser, i det fjärde ger vi våra rekommendationer och i det femte och avslutande kapitlet ger vi en kort beskrivning av den fortsatta utvärderingen.

2 MATERIALINSAMLING

I arbetet med rapporten har vi använt flera metoder: dokumentanalys, semistrukturerade intervjuer, fokusgrupper, medverkan på styrgruppsmöten och kontinuerliga avstämningar med Samordningsförbundet. Vi berättar här lite kort om var och en.

Dokumentanalys

Vi har tagit del av och analyserat relevant dokumentation om initiativet. Det handlar till exempel om kommunernas ansökningar om medel från Samordningsförbundet, de avtal och överenskommelser som tecknats mellan parterna samt, i de fall det funnits tillgängligt, avstämningsrapporter kring utvecklingsarbetet.

Semistrukturerade intervjuer per telefon

Vi har genomfört sammanlagt 12 digitala intervjuer med kommunernas samordnare (6) och styrgruppsordförande (6). För en av styrgrupperna intervjuades en ledamot, då en ordförande inte utsetts än.

Syftet med intervjuerna har framförallt varit att fördjupa bilden av processernas nuläge och hur respektive aktör uppfattar de mål och aktiviteter som planeras för i de olika insatserna. Fokus har även legat vid att undersöka uppfattningar och tankar kring förutsättningar för att arbeta vidare med lärdomar och arbetssätt efter det att insatserna avslutas. Urvalet av intervjupersoner har bestämts i samråd med Samordningsförbundet.

Intervjuerna har genomförts semistrukturerat. Det innebär att vi riktat in samtalet kring ett antal tematiska frågeställningar. Samtidigt har det varit möjligt att fördjupa vissa frågor eller öppna upp för andra infallsvinklar beroende på kontext och de svarandes erfarenheter och upplevelser av insatserna.

Fokusgrupp med samordnare och styrgruppsrepresentanter

Den 17 februari 2021 ledde vi en större fokusgrupp för representanter från deltagande kommuner. Deltagare var samordnare och styrgruppsrepresentanter. Syftet var dels att presentera WSPs förståelse av uppdraget, dels att bjuda in kommunerna till en diskussion och återkoppling kring WSPs uppdrag för att fånga upp vad de upplevde som viktigt att ha stöd och återkoppling kring.

Medverkan vid kommunernas styrgruppsmöten

Vi har även medverkat på styrgruppsmöten i samtliga kommuner. Syftet var att samla in mer information om insatserna samt att få en djupare förståelse för de strukturella förutsättningar som kan påverka arbetet. Under mötena lyssnade vi in gruppernas beskrivning av arbetet och ställde även uppföljande frågor. Exempel på frågeområden var:

- Vad är det nya? Hur skiljer sig dagens situation från den tidigare?
- Vilka är implementeringsmöjligheterna? Förutsättningar för långsiktig hållbarhet?
- Vilka är de största utmaningarna?
- På vilket sätt arbetar man med jämställdhetsintegrering?

Löpande avstämningar med kontaktpersoner på Samordningsförbundet

Vi har även haft avstämningar med Samordningsförbundet minst en gång i månaden under uppdragets gång, vilket också inneburit en förbättrad förståelse för arbetet. Förutom det har WSP medverkat vid ett flertal samordnarträffar (SST).

3 RESULTAT, ANALYS & SLUTSATSER

Med hjälp av metoderna och underlagen som nämns ovan besvarar vi som tidigare nämnt följande frågeställningar:

- Vad vill parterna uppnå med satsningen? Finns samsyn?
- Vilka samverkanstrukturer har byggts upp så här långt? Hur upplever parterna att det fungerar?
- Hur ser relationen ut mellan det som ska uppnås och det som hittills byggts upp? Är arbetet ändamålsenligt?

3.1 VAD VILL PARTERNA UPPNÅ MED SATSNINGEN? FINNS SAMSYN?

Vi inleder med behoven bakom insatserna som parterna ser, vilket vi menar att parterna har en tydlig samsyn kring. Det gäller framförallt:

- en upplevd brist på förståelse för och kunskap om varandras uppdrag,
- en avsaknad av ett forum för samverkan, både kring enskilda individärenden och strategisk planering av den finansiella samordningen,
- en ineffektiv användning av kortsiktiga projektfinansieringar.

Konsekvensen blir, som citaten nedan är tänkt att visa, att individer i målgruppen "hamnar mellan stolarna", vilket är en återkommande bild som målas upp av parterna.

"Ser att det bollas emellan. Tolkas olika på olika ställen utifrån vilken kontext man som myndighetsperson sitter i – behöver göra det förståeligt för personerna och för oss myndigheter."

"Man har inte tid att tänka på att samverka eller släppa in nya perspektiv. Sedan styrs vi av olika regelverk och målbilder. Vi har olika utbildningsbakgrunder som gör att man tolkar sitt uppdrag lite olika."

"Alla sitter och gör sin egen planering – de pratar inte med varandra och individen hamnar emellan."

(citat från olika samordnare)

Vi tolkar detta som att det upplevs finnas glapp mellan parternas verksamheter, sett till vilket uppdrag man har och hur man utifrån det uppdraget förstår sin roll. Det är ett glapp som ofta fylls av olika projekt, som syftar till att nå individer som inte fångas upp av ordinarie verksamhet.

Gällande sådana projekt har det i flera intervjuer och även i fokusgrupperna diskuterats hur projekt ofta blir kortlivade insatser med låg implementeringsgrad. Man hoppar "mellan tuvor" som en person uttryckte det:

"Det är så vi diskuterat hela tiden att tuvorna - de tillfälliga finansieringarna – de ska man utnyttja. Men om man har en starkare samverkanstruktur runt så kan man använda tuvorna på ett mer effektivt sätt."

"Klart att man måste ta vara på EU-finansieringen och externa pengar som kan ge ett extra stöd till individerna... det är bara dumt annars."

(citat från rep för Samordningsförbundet)

Insatserna handlar alltså även om en vilja att med hjälp av en utvecklad samverkan bli bättre på att ta tillvara på kortare projekt och finansieringar.

Detta tar oss över till det parterna vill uppnå med satsningarna. Även här menar vi att det finns en tydlig samsyn, vilket framförallt rör:

- implementeringen av en stabilare och mer hållbar samverkanstruktur,
- tid för att tillämpa, utveckla och implementera fungerande metoder i arbetet med målgruppen.

De flesta vi pratat med och lyssnat på i vår materialinsamling utgår från målgruppens perspektiv, även när det kommer till samverkansperspektivet. En god samverkan karaktäriseras av att underlätta för individer i målgruppen. Det som tidigare beskrevs som att "hamna mellan stolarna" och att "bollas mellan olika aktörer" kontrasteras mot "sömlösa övergångar" för individerna i kontakten med olika myndigheter:

"I den bästa av världar ska individen inte märka av att det finns några gränser mellan verksamheter. Att det ska vara en process som inte har en massa 'bumps in the road', 'hack på linan'."

"Handlar om att skapa det sömlösa och att man är beredd att gå över varandras ansvarsområden lite."

(citat från styrgruppsrepresentanter)

Som det senare citatet visar kan det sömlösa alltså bygga på en faktiskt överbyggnad, där personal hos de olika parterna till viss del gör mer än vad som vanligtvis ingår i rollen. Frågan är då vad detta är. Vi återkommer till det längre fram.

Förbättringen som parterna hoppas uppnå med hjälp av satsningarna har också konkretiserats i mål och nyckeltal. Riktningen för de olika insatserna är som tidigare nämnt lik, vilket också syns i de mål och nyckeltal som formulerats:

Exempel på mål:

- en bättre/mer hållbar samverkan,
- ett mer effektivt användande av befintliga resurser,
- en ökad kvalitet på stödet till individer i målgruppen, mer delaktighet,
- gemensamt lärande och ökad förståelse för varandras roller och ansvar.

Exempel på nyckeltal:

- antal individer som aktualiseras och andel som når egenförsörjning,
- jämn könsfördelning (60/40),
- deltagares upplevelse av stödet,
- personalens upplevelse av arbetet,
- antal samverkansmöten,
- antal avvikelser från överenskommelsen mellan parterna.

Sammanfattningsvis menar vi att det finns samsyn mellan parterna, både sett till de behov man utgår från och vad som ska uppnås. Det finns dock vissa skillnader mellan vad som kommer att följas upp i de olika satsningarna. Dessa skillnader kommer att följas upp i framtida rapporter i vår utvärdering.

3.2 VILKA SAMVERKANSTRUKTURER HAR BYGGTS UPP SÅ HÄR LÅNGT? HUR UPPLEVER PARTERNA ATT DET FUNGERAR?

Vi ska nu gå över till det som hittills byggts upp. Även här liknar processerna varandra. På ett övergripande plan handlar det om följande principer:

- samtliga parter kan aktualisera ärenden till arbetsgruppen som träffas en gång per månad,
- gruppen bedömer om individen är i behov av samordning och tar fram en planering,
- individcentrerat arbetssätt följer i enlighet med eller inspirerat av beprövade metoder (SIP, IPS, FIA, MI),
- ärendena följs upp i gruppen.

Detta är alltså det operativa arbetet. Sett till det mer strategiska initiativet har även styrgrupper formats, vilka utgår från befintliga LOKSAM-grupper (lokal samverkan) som träffas 2-3 gånger per halvår. Dessutom har Samordningsförbundet, förutom att vara finansiär, en stöttande roll. Förbundet bjuder bland annat in till samordnardagar, administrerar en gemensam digital yta för kunskapsdelning och deltar även på styrgruppsmöten.

Även om processerna liknar varandra har olika finansieringsmodeller valts och man har även kommit olika långt i arbetet.

Olika finansieringsmodeller:

- Ragunda: samordnare 20%, coach 100%.
- Krokom: samordnare 50%, coach 50%.
- Bräcke: samordnare/individnära stöd 50%.
- Berg: samordnare/individnära stöd 50%.
- Strömsund: samordnare/coach 100%.
- Östersund: samordnare 100%.

Olika tidsperioder:

- Ragunda: maj 2018 – april 2023
- Krokom: okt 2019 – sep 2024
- Bräcke: okt 2019 – sep 2024
- Berg: dec 2019 – okt 2024
- Strömsund: sep 2020 – aug 2025
- Östersund: höst 2020 – höst 2025 (startade våren 2021)

Även detta innebär skillnader som kommer att bli viktiga delar av den fortsatta utvärderingen och kommande rapporter. Leder till exempel olika finansieringsmodeller till olika resultat? Och, kan mer nystartade satsningar ta hjälp av de som varit igång en längre tid?

Vi ska nu röra oss över till hur parterna upplever att arbetet fungerar. Vi inleder med vad vi tolkat som framgångar för att sedan presentera vad vi tolkat som utmaningar.

3.2.1 Framgångar

Vi nämnde tidigare att flera av de intervjuade pratat en hel del om upplevelsen av att man är beroende av korta projekt. Verksamheterna lyckas inte fånga upp individer i aktuell målgrupp inom den ordinarie verksamheten. Istället finansieras aktiviteterna genom olika externa medel i projektform. Med det som bakgrund upplevs finansieringen från Samordningsförbundet framförallt skapa en ekonomisk stabilitet som tidigare inte funnits.

”Längden på projektet som man har på sig att försöka upparbeta någonting. Det är en klar fördel. Annars ska man avsluta direkt när man kommer igång med något.”

(citat från styrgruppsmedlem)

Samordningsförbundet upplevs också bidra med en kontext i vilken samverkan redan är överenskommen och i fokus.

"Det som är fördelen med att ha Samordningsförbundet i botten är att alla myndigheter har klubbat att man ska vara en del av detta."

(citat från samordnare)

Satsningen upplevs också vara en vidareutveckling på den ordinarie verksamheten i LOKSAM.

"I LOKSAM har det varit en ganska ofarlig diskussion. Det har varit en bra grund (...). Genom överenskommelsen har man tvingat sig själv att ta de svåra frågorna."

(citat från rep Samordningsförbundet)

"LOKSAM blir oftare mer avrapportering. Här blir det mer att vi går in på varandras områden."

(citat från styrgruppsmedlem)

Det är också flera som lyft framgången i att få parterna att samverka i arbetsgrupperna:

"AF fanns innan de drog sig tillbaka... de fanns inte på plats ens innan, men i och med (insatsen) så träffas vi en gång i månaden i gruppen med AF."

FK har inte funnits med nästan alls i ärenden och nu sitter de med en gång i månaden. (...) Jag har också fått med psykiatrin... det har man i kommunen sagt tidigare är omöjligt att få med..."

(citat från samordnare)

Samverkan sker aldrig av sig självt, utan är en process som bygger på enskilda individers ageranden utifrån verksamheters ramar och uppdrag. Brist på agerande leder till brist på samverkan, vilket kräver någon form av katalysator och facilitator. Det är enligt oss tydligt att samordnarna upplevs ha en sådan roll.

"Myndigheterna behöver bara komma till mötet och aktualisera ärendet. Sen sköter hon (samordnaren) att en SIP upprättas. Hon fiskar i ärenden också för att uppmuntra till SIP."

Om inte det arbetet görs så finns det en risk att det blir en för hög tröskel. Att delta på ett SIP-möte är inget problem upplever jag, det är man positiv till."

(citat från styrgruppsmedlem)

Samordnaren ses också, vilket är en del av syftet med satsningen, som en gemensam resurs. Det har till exempel beskrivits som en resurs som gör att Arbetsförmedlingen och Försäkringskassan, som på grund av omorganiseringar, upplevs driva allt längre ifrån målgruppen, får en tydligare koppling till individerna:

"Det nya måste ändå vara att vi har folk på gräsrotsnivån. Om vi ser till AF och FK, vi går mot en digital förändringsresa. En värld där vi möter deltagare på en digital nivå. Men här vi kan vi erbjuda någon som är på plats fysisk. Vi förbinder oss till den namngivna resursen."

(citat från styrgruppsmedlem)

Sammanfattningsvis kan vi alltså konstatera att de intervjuade ser flera framgångar i arbetet så här långt, framförallt gällande:

- en ekonomisk stabilitet,
- en främjande kontext för samverkan,
- en utveckling av LOKSAM-arbetet,
- samordnarens nyckelroll.

3.2.2 Utmaningar

Om vi nu rör oss över till utmaningarna är det vår uppfattning att de strukturer som nu finns på plats upplevs som sköra, beroende av frågor som ligger utanför medverkande personals handlingsutrymme.

"Den stora farhågan är att de statliga myndigheterna får riktlinjer som inte går i linje med vårt samarbete."

(citat från styrgruppsmedlem)

"Alla är positiva till samverkan... men det är större frågor än vad vi och enhetschefer kan påverka här... det handlar om att förhålla oss till det och lära av varandra."

(citat från samordnare)

Samordnaren har, som tidigare nämnts, beskrivits som en viktig nyckel men det är samtidigt inte klart hur den rollen ska finansieras på längre sikt.

"Det kanske inte är pengarna som är viktigt egentligen, utan vem ska anställa samordnaren."

(citat från styrgruppsmedlem)

På grund av sin nyckelposition tolkar vi det även som att samordnaren riskerar hamna i en särskilt utsatt situation.

"Jag ska bara vara ett verktyg i mötet där man träffas alla för individen, jag är utomstående som stöttar upp och hjälper till, men jag märker att man vill aktualisera ärendet och sen lämna över det till mig."

"Men det är inte så det fungerar. Den som initierar ärendet ska vara kvar och stötta i arbetet – det ska inte hänga på mig som samordnare."

(citat från samordnare)

Medan det är viktigt att besluta hur samordnarrollen ska organiseras och finansieras är det alltså även viktigt att säkerställa att personer som innehar rollen eller delar av rollen inte pressas till att utföra arbete som ligger i de andra parternas ansvar.

Jämställdhet sägs vara viktigt och ska, enligt samtliga som intervjuats, prioriteras i insatserna. Det finns också mål och nyckeltal som formulerats för att eventuella skillnader mellan kvinnor och män ska kunna synliggöras och följas upp. Jämställdhet upplevs samtidigt av många som svårt och det saknas enligt oss styrning av hur statistiken och diskussionerna ska leda till anpassningar av arbetssätten för ökad jämställdhet.

Det här ser vi som ett exempel på ett område där styrgruppen behöver styra mer aktivt. I flera av våra intervjuer och fokusgrupper har det framkommit att jämställdhet framförallt diskuteras och analyseras på operativ nivå, i arbetsgrupperna, utan att det leder till strategiska diskussioner och åtgärder i styrgrupperna.

”Det har legat lite i bakgrunden, det har vi inte tagit upp än.”

”Vet inte om jag kan svara på den frågan. Jag duckar den frågan nu.”

”De som jobbar i projektet idag är vana vid projekt och att tänka på detta sättet. Men jag vet inte hur det följs upp – det vågar jag inte svara på.”

(citat från olika styrgruppsmedlemmar)

Sammanfattningsvis kan vi alltså peka på ett antal utmaningar. Detta rör framförallt att:

- strukturerna som hittills byggts upp upplevs vara sköra,
- det är inte klarlagt hur rollen och arbetsuppgifterna som samordnaren innehar ska organiseras och finansieras på sikt,
- samordnaren har en nyckelroll som kan innebära att den också hamnar i en utsatt position,
- det saknas styrning av arbetet med jämställdhet,
- arbetet sker framförallt i det operativa arbetet, styrgrupperna behöver aktiveras för att få igång det strategiska arbetet.

3.3 HUR SER RELATIONEN UT MELLAN DET SOM SKA UPPNÅS OCH DET SOM HITTILLS BYGGTS UPP? ÄR ARBETET ÄNDAMÅLSENLIGT?

För att sammanfatta våra intryck finns det, som tidigare nämnt, enligt våra underlag ett tydligt definierat behov bakom satsningen som parterna dessutom verkar vara överens om. Vi upplever också att det finns en tydlig bild av vad parterna vill uppnå med insatserna.

Den samordnarroll som inrättats framträder enligt våra underlag som en viktig förutsättning för att få samverkan att fungera: ett sätt att sänka tröskeln till samverkan. Detta kan på så vis förstås som en nyckel för att det som hittills byggts upp också ska leda till det parterna på sikt hoppas uppnå.

Sett till detta har olika finansieringsmodeller valts i de olika kommunerna, vilket vi tolkar som en anpassning efter lokala förutsättningar. Om dessa olika modeller också leder till olika resultat blir en viktig fråga att följa upp i den fortsatta utvärderingen.

Med detta som underlag är vår bild att förutsättningarna för att skapa en hållbar samverkan som goda och valda arbetssätt som rimliga. Vi menar dock att arbetet är beroende av att parterna i det fortsatta arbetet fokuserar på särskilt kritiska områden:

- hur samordnarrollen ska organiseras och finansieras på sikt,
- definiering av områden där parterna behöver "överlappa varandra" och organisering för att skapa "sömlösa övergångar" för målgruppen,
- uppföljning av och åtgärder till följd av avvikelserapporter (parternas frånvaro),
- uppföljning av det individcentrerade arbetet och en aktiv metodutveckling.

Dessa områden ligger till grund för de rekommendationer vi lämnar i nästföljande kapitel.

4 REKOMMENDATIONER

Vi vill utifrån vår samlade bedömning ge följande rekommendationer:

Beslut behöver tas om framtida organisering och finansiering av insatserna.

Särskilt gällande samordnarrollen, som av många ses som en förutsättning för en utvecklad samverkan. Det kan t.ex. handla om att kommunen ansvarar för rollen (som idag), att ansvaret rullar mellan parterna eller att särskilt viktiga arbetsuppgifter definieras och fördelas på olika personer hos parterna.

Styrgrupperna behöver skapa förutsättningar för en lyckad implementering.

Vår upplevelse är att arbetet så här långt framförallt styrs av samordnarna och Samordningsförbundet. Samordningsförbundet behöver å sin sida ställa tydliga krav på att styrgrupperna arbetar för att skapa dessa förutsättningar.

Jämställdhet behöver prioriteras i uppföljningen och styrningen av insatserna. Resultaten från mål och nyckeltal med fokus på skillnader mellan kvinnor och män behöver leda till analyser, slutsatser och vid behov anpassningar av arbetssätten.

Överlappen behöver definieras och organiseras.

Det handlar om att säkerställa de "sömlösa" övergångarna genom att konkretisera och formalisera arbetsuppgifter och processer i samverkan mellan parterna. För att det ska kunna göras behöver parterna först definiera exempel på sådana överlapp och se över hur de kan organiseras.

Avvikelseberapporterna behöver följas upp och leda till åtgärder.

Även om bildandet av arbetsgrupper är en framgång finns det parter som inte deltar i den utsträckning som krävs och som ligger i deras ansvar.

Om aktörer har svårt att medverka handlar det om att undersöka varför och om insatsen kan anpassas så att alla kan delta. Det kan också handla om att insatserna måste prioriteras från högre nivå.

5 DEN FORTSATTA UTVÄRDERINGEN

Det här var den första rapporten i vår utvärdering av insatserna för utvecklade samverkanstrukturer som finansieras av Samordningsförbundet i Jämtlands län. Under höst och vinter kommer vi att följa arbetet genom kontinuerliga avstämningar med Samordningsförbundet och även finnas tillgängliga som processtöd för de samverkande parterna.

Nästa rapport planeras att presenteras i april 2022 och fokus för den kommer att bestämmas i samråd med Samordningsförbundet. Som tidigare nämnt ser vi till exempel det som relevant att följa upp de sätt som insatserna skiljer sig åt mellan kommunerna, såsom de olika finansieringsmodeller som valts eller de olika mål och nyckeltal som formulerats. Det är självklart även relevant att undersöka arbetet med deltagare närmare.

Utöver detta vill vi också peka på det pågående regeringsuppdrag som Inspektionen för socialförsäkringen (ISF) har, vars syfte är att ge en överblick av samordningsförbundens organisation och verksamhet samt att utvärdera dess effekter på kommun- och individnivå.

I sin första rapport (presenterad i januari 2019) lyfter ISF bland annat att det ofta är svårt att få medlemmar i ett samordningsförbund att ta över insatser när förbundets finansiering upphör, särskilt insatser som rör gränslandet mellan parternas ordinarie uppdrag som ingen av parterna vill eller har kapacitet att ta över. ISF menar att det finns ett behov av en långsiktig finansiering av den här typen av insatser.

I samma rapport pekar ISF på att det uppföljningssystem som används av samordningsförbunden (SUS) behöver utvecklas. Man uppmärksammar att inte alla insatser registreras, att det finns eftersläpningar i dokumentationen och att begrepp och kategoriseringar av olika typer av insatser tolkats på olika sätt av förbunden. Man efterfrågar även att SUS används mer heltäckande, med mer information om och större jämförbarhet mellan individerna som ingår i insatserna som finansieras av förbunden.

Vi ser det som relevant att följa regeringsuppdraget och även utveckla en förståelse för vad deras slutsatser kan betyda för vårt uppdrag.

VI ÄR WSP

WSP är en av världens ledande rådgivare och konsultbolag inom samhällsutveckling. Med cirka 48 700 medarbetare i över 40 länder samlar vi experter för att framtidssäkra världen.

Tillsammans med våra kunder tar vi fram innovativa lösningar för en mänsklig, trygg och välfungerande morgondag. Så tar vi ansvar för framtiden.

wsp.com

WSP Sverige AB

121 88 Stockholm-Globen
Besök: Arenavägen 7

T: +46 10-722 50 00
Org nr: 556057-4880
wsp.com

